

[Niels Westerby.]

ning for det politiske arbejde, ikke bare lappe hist og her og prøve på at komme igennem, men opstille den ærgerrige mål-sætning, at vi stiledede målbevidst imod at skabe den størst mulige økonomiske vækst. Når jeg i går og i dag har lyttet til de ærede ordførere, så har det i hvert fald for mig knebet at finde en indre sammenhæng i det hele. Det var, som om man belyste hver enkelt ting for sig, men at der manglede en ledende idé i de indlæg, der har været fremført i det høje ting.

Jeg ville gerne henstille til den høje regering, at man tog initiativ til at nedsætte et udvalg til at undersøge, hvad der skal til for at skabe den størst mulige økonomiske vækst i Danmark, således at dels vi i det høje ting kunne få et bedre overblik over dette problem, dels således at man også ude i befolkningen kunne blive klar over, hvad der skal til for at skabe den størst mulige økonomiske vækst. Jeg henstiller med andre ord til den høje regering at nedsætte et sagkyndigt udvalg, gerne også med politiske repræsentanter, der prøver at overveje og stille forslag om, hvad der skal til for at skabe den størst mulige økonomiske vækst i Danmark.

Jeg vil gerne selv bidrage lidt til at belyse dette emne. Vi har i øjeblikket fuld beskæftigelse, vi har i øjeblikket fuld udnyttelse af alle de produktive kræfter i erhvervslivet. Det er i hvert fald en ubestridelig kendsgerning, som man ikke kommer uden om. Hvis vi skal skabe stærk økonomisk vækst i Danmark og vi virkelig målbevidst vil søge at sigte herimod, vil det blive nødvendigt, at vi reserverer en større del af vor arbejdskraft og af vore andre ressourcer og midler til investering. Jeg tænker her på investeringer i ordets videste og bredeste forstand; jeg tænker på det private erhvervslivs investeringer i landbrug, i industri, i handel og håndværk, men så sandelig også på samfundets investering, de offentlige investeringer i uddannelse, i forskning, i trafiknet og en række andre ting. Jeg har lagt mærke til, at det er, ligesom om der er en tilbøjelighed til i regeringskredse i særlig grad at hæfte sig ved de offentlige investeringer, mens der måske i oppositionskredse er en tilbøjelighed til i højere grad at hæfte sig ved

de private investeringer. Det har dog ikke megen mening at prøve at stimulere og øge de private investeringer i landbrug og industri, hvis man ikke også sørger for offentlige investeringer i f. eks. uddannelse, således at man har veluddannet arbejdskraft til at virke i de virksomheder, som det private erhvervsliv investerer i. Det har heller ikke megen mening at øge de private investeringer, hvis ikke man har en virkelig veluddannet arbejdskraft til at virke i de fabrikker og landbrugsvirksomheder og andre foretagender, der skyder op under øgede investeringer.

Det, det drejer sig om, hvis man skal have økonomisk vækst i Danmark, er både at øge de private investeringer og at øge de offentlige investeringer i uddannelse, i forskning, i trafiknet og en række andre ting. Men i en periode, hvor vi i dansk økonomi har fuld udnyttelse af vor arbejdskraft, og hvor kedlen går for fuldt tryk i erhvervslivet og alle vore produktive ressourcer er beslagnet under de forhåndenværende tilstande, vil det ikke være muligt at investere mere i det private erhvervsliv, eller at det offentlige investerer mere på det område, som giver økonomisk vækst — som nu engang er det offentliges område — uden at man holder igen på noget andet. Det vil ikke være muligt at øge de private investeringer og samfundets investeringer på en række områder, uden at man til gengæld er parat til at holde igen på det private og offentlige forbrug. Jeg tror, at vi over for det offentliges budgetter skal prøve på at have en meget mere nuanceret og afslappet holdning. Det kan godt være, at der er en række områder, hvor det offentlige løfter nødvendige opgaver, og hvor opgaverne bliver løst for dyrt, men til gengæld er det vist også klart, at der er en række områder, hvor det offentlige ikke gør en kraftig nok indsats, og hvor der må gøres en stærkere indsats, end der gøres i dag.

Jeg har med tilfredshed bemærket en udtalelse fra den højtærede regering om, at man vil vise den størst mulige tilbageholdenhed med hensyn til det offentlige budget for det kommende finansår, året 1966-67, men jeg vil gerne advare den højtærede regering imod, at man også her bruger, om jeg så må sige, en grov målestok